

תת"ע 3295/04/16 - מדינת ישראל נגד בודקר מיכאל

בית משפט השלום לערבותה בתל אביב - יפו

תת"ע 3295-04-16 מדינת ישראל נ' בודקר
לפני כבוד השופט ענת יהב

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז גוחשטיין
המאשימה
נגד
בודקר מיכאל
ע"י ב"כ עוז כפיר דור
הנאשם

הכרעת דין

ביום 17/10/31 ולאחר שנשמעו כל ראיות הتبיעה וההגנה בפניו וכן הראיות, הודעתו על זיכוי של הנאשם מהlictuation הספק לפי סעיף 182 לחס"פ וקבעתי באויה הכרעת דין כי הנימוקים לזכויו ניתנו תוך 30 יום.

ההליכים קודם שמיעת הראיות:

ביום 16/12/26 התייצב סגנוו של הנאשם וביקש להסביר את הדוח על שם הנהג בפועל, אולם המאשימה טענה כי המסמכים אינם קריאים דיים ועל כן סירבה להסביר את הדוח (עמוד 1).

משכך, כפר הנאשם באמצעות בא כוחו בעובדה, כי הוא זה שנוהג ברכב וטען, כי אחר **בשם יהודה קליפה ת.ז.** 28108173 הוא זה אשר נהג ברכב.

משמעות נקבע התייך לשמייעת הוכחות.

בנוסף ולאחר הפקדת הוצאות מטעם ההגנה ניתנה הנחיה להזמין את עד ההגנה על פי הפרטים אותם מסר הנאשם.

ביום 22/3/17 נדחה מועד ההוכחות לאור העובדה, כי העד אשר זומן לא הופיע ולא ניתן היה לדעת האם ההזמנה נמסרה לידי. במעמד זה שוב נקבע דין הוכחות נוסף.

ביום 23/5/17 שוב חזר אותו עניין על עצמו כאשר הזמנה של העד חזרה בציון "**לא נמצא בבית**". שוב נדחה מועד ההוכחות וזאת לצורך ניסיון נוסף להבאת העד.

ביום 31/10/17 - מועד ההוכחות השלישי הסתבר שהזמן חזר בציון "**לא ידוע במען**".

ב"כ הנאשם טען כי אף על פי שיש בידו פרטים אין להם דרך לאתרו ועל כן מבקש לעיד את הנאשם, להגיש את המסמכים לבית המשפט ולטעון את טענותיו, בקשתו נתקבלה, לאור הדוחות ודין ההוכחות נשמע ממועד זה.

במסגרת פרשת התביעה הוגש כתוב האישום וعلاו צילום מספר הרכב וכן תמונות נוספות לעניין מספר רישוי הרכב **ת/1 - ת/3** ובעשהה כך הודיעה המאשימה **אלן עדין**.

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם כעד יחיד מטעמו ולטובתו.

בעדותו הראשית- הנאשם העיד לעניין מסמכים שהוצגו לו, שעלייהם מוטבע לוגו המציג את השם "**סטוק סנטר**", כי מדובר בעסק פרטי שלו, כאשר המסמכים הללו שייכים לעסק הפרטי שלו וכי ועל גביהם רשם פרטים בכתב ידו- באותו חלקים המסומנים בפסים (עמ' 9 ש' 1-4).

העיד, כי מי שחתום על אותם מסמכים הינו אדם בשם יהודה קליפה אשר עבד באותה העת בחברה כעובד שלו וקיבלה משכורת מן העסק שלו, עוד הוסיף, כי הרכב אשר נתפס בעדותה המצלמה הוא הרכב פורד פוקוס אשר שרת את אותו יהודה קליפה באותה העת (עמ' 9 ש' 6-10).

במסגרתכך, הוגש המסמכים **נ/1 - נ/4** וזאת אף על פי שהמאשימה התנגדה למסמכים, שכן לטענתה אין דבר הרשום על המסמכים שקשר את הנאשם לאותם מסמכים ועל כן לא ניתן להגישם באמצעותו.

בעניין זה קבעתי כי העד - הנאשם מופיע בפניי, מעיד ומציין, שהלוغو המודפס על גבי המסמכים הוא של החברה - העסק הפרטי אותו הוא מנהל, וכי אף כתוב היד אשר מצוי על גבי אותו מסמך **בחלקו שלו**, כך שווודאי ניתן לקבל מסמכים אלו לפחות לגבי אותם החלקים שעליום העיד (עמ' 9 ש' 23-28).

כמו כן, התקבל התצהיר אשר הנאשם בעצמו הצהיר וחתם בכתב ידו מול עוזד אשר ערך את המסמך.

במה שר לעדותו הראשית של הנאשם כי במהלך ניהול העסק היו בין 2 ל-3 כלי הרכב הכול לפי מספר הנהגים שהיו, כאשר כל הרכב מצוות לנаг ספציפי, אשר הוא חותם על אותו הרכב ועל האחריות לגבי כל הנעשה ברכב (עמ' 10 ש' 11-17).

לענין הרכב הספציפי טען, כי הנהג, מר קליפה, עבד מספר חודשים בעסק, כאשר היו אליו "לא מעט בעיות" ולאחר כ-3 חודשים הוא סיים את עבודתו (עמ' 10 ש' 18-26).

לענין מועד תחילת העבודה מצין, כי ברגע שהוא חתום על המסמך אשר הוגש (ג/2 ונ/3) תחילת העבודה, דהיינו מתאריך **15/7/28** ומפנהו לנ/3 שם מצוין מספר הרכב **81-534-62** שהו הרכב עליו ניתן הדוי"ח (עמ' 10 ו-11 ש' 26-32 ו-1-3 בהתאם).

בחקירה נגדית קצרה, מאשר כי הוא היה בעל העסק והוא היה הבעלים של הרכב במועד בו נרשם הדוי"ח מכוח החזקה.

במועד זה סיכמו הצדדים בפני את הראיות בתיק.

ב"כ המשימה ביקשה להרשים את הנאשם על **פי חזקת הבעלות** הקבועה בפקודת התעבורה בסעיף 27 ב'. מצביעה כל כך שהמסמכים אשר העברו לבית משפטם הם באיכות קריאה נמוכה. כמו כן טענה כי על אף פי שהמסמכים על פניו שייכים לעסק של הנאשם ואף עליהם מתנוטס כתוב ידו, הרי שהחתימה שבה נוטל אותו נג את האחריות היא לא של הנאשם ועל כן לא הוכחה.

עוד טענה כי אישור קבלת הרכב הוא כללי ואין תאריך סיום. כאשר לא הוצג יומן נסיעות, כשבעיקר הפניה לעובדה שהנהג בפועל לא התיציב לדין, אך שלא ניתן להוכיח שהחתימה היא חתימת ידו. מכוח כך ביקשה להרשים.

ב"כ הנאשם הפנה לעובדה כי המשימה לא חקרה ولو בשאלת אחת לגבי מסמכים נוספים, לא ביקשה להציג אותם, ולכן איןנו מבין את טענתה. בענין כך טען כי לא הוטח בפני הנאשם אותן החובות אשר המשימה טענת להם ועל כן לא יכול היה לענות בענין זה.

הפנה לפסיקה אשר לטענתו אותן ראיות אשר הגיע לבית המשפט יש בהם כדי לעמוד בנטול ההוכחה לפי מאZN הסתברויות וזאת אף מבלתי שהופיע הנהג בפועל.

עוד, מדגיש לענין הניסיונות לאותר את הנהג בפועל, אך ללא הועיל.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הנאשם וטייעוני הצדדים, באתי לכל מסקנה כי הנאשם הצליח לסתור את החזקה הקבועה בחוק, לפחות במאZN הסתברויות.

המסגרת הנורמאנטיבית של חזקת הבעלות, מצויה **בסעיף 27(א) לפקודת התעבורה** זהו לשונה:

(א) "נעשה עבירה תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב באותו שעה או כאילו העמידו או החנה אותו..., זולת אם הוכיח מי נהג ברכב. או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק) או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו"

חזקת זו, סתרתה על ידי הנאשם, ככל סתרת חזקה אחרת בחוק מחייבות אותו בנTEL כבמשפט אזרחי. דהיינו מАЗן הסתברויות ואין צורך בהוכחה מעבר לספק סביר (ראה רע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית).

ההגנה טעונה, כי הוכיחה את העברת החזקה במועד הרלוונטי ברמה ובאופן שיש בהם להעביר את אחוריותו של הנאשם לאחר ולהפריר את אותה החזקה שבסעיף 27 בפקודה.

אין מחלוקת, כי הרכב אשר בבעלות הנאשם נתפס נהג במהירות כפי שמצוינת בכתב האישום (**ת/1 ות/2**). אולם מסמכים אשר הוגש ע"י ההגנה יש בהם בהחלט מסוים עמידה באותו מАЗן הסתברויות ולטעמי אף יותר מכך.

ההגנה הגישה ממצאים כדלקמן:

ב-ג/1 - הוגש תצהיר עליו חתום הנאשם בפניועו"ד עוד קודם ניהול הוכחות, שם מצין כי הוא לא ביצע את העבירה וכי העבירה המיוחסת נעברה על ידי מר יהודה קליפה.

ב-ג/2 - מסמך אשר נשא את הלוגו "**סטוק סנטר**" שהינו העסוק של הנאשם, קר העיד בפני, וכותרת המסמן הינו "**אישור קבלת רכב**" שם מצוינים פרטי העובד-הנהג- **יהודיה קליפה** המאשר קבלת רכב החברה מסוג **פורד פוקוס** **מספר רישוי 28/4/15-81-534-62** ביום 28/4/15 בשעה 10:00 ואשר נשא חותמת הנחיזת להיראות החתימה של אותו עובד.

ב-ג/3 - הצהרת התcheinות הסבת דוחות אף במסמך זה מצוי אותו הלוגו, מצוים הפרטים של הנהג, מר יהודה קליפה, אשר מצהיר, כי הרכב מסpter 62-81-534-28 ואילך" וכי הוא מתחייב להופיע בפני בית משפט ו/או **לשלם את הנקודות אשר הוטלו עליו במהלך התקופה שבה עבד והרכב אצלו**.

בעניין זה אכן לא ברור מהו אותו "**ואילך**" המצוי בהצהרה, אולם בית המשפט התרשם מה הנאשם אשר העיד בפניו, כי הוא דובראמת ואכן אותו מחזיק ברכב עבר אצלו **כ-3 חודשים מאז נלקח הרכב**.

ב-ג/4 - צולם רישון הנהיגה שלטענת הנאשם שיר' נהג קליפה. כבר כאן ניתן לומר שאכן מסמך זה אינו קרייא ולא ברור מהם הפרטים שמופייעים ברישון הנהיגה.

אני ערה לך, כי מדובר בចבר של ראיות נסיבותיות, אשר יש בהן כדי לקשור שמו של נהג אשר עבד בעסק של הנאשם, שכן העד- הנהג בפועל לא התיציב לדין.

מайдך, ניתן לקבוע כי כלל ראיות אלו שיש בהן על מנת להוכיח העברת הרכב המדובר, נשוא כתוב האישום לאותו הנהג קודם ביצוע העבירה, נטילת אחירותו שלו על כל המשתמע מההעברה החזקה ברכב על שמו ובונוסף, עדותו של הנאשם בפני, כי הנהג עבד תקופה של כ- 3 חודשים עד לפיטורי, תקופה אשר כוללת את מועד ביצוע העבירה, עדות ברורה, עיקבית, הגיונית שנטועה במסמכים אשר הוצגו, יש בכל אלו לסתור את החזקה (**הת"ע 8206-01-13** מדינת ישראל נ' זאב רפאל).

בסיומו של דבר ומצאות החוק ולאור המסמכים אשר הוגשו לי ובונוסף התרשםתו של בית משפטמןominaton של הנאשם לאחר את הנהג בפועל, מהופעתו בבית משפט לפחות 3 פעמים לצורך ניהול ההוכחות והעובדיה כי תוכנן של המסמכים הם אלה המעידים כי גרסתו של הנאשם נכון, מצאתי ליתן אמון מלא לגרסהו של הנאשם ומשכך הרוי בוודאי שה הנאשם סתר את אותה חזקה במאזע על פי החוק.

לפיכך אני קובעת כי הנאשם זכאי מחמת הספק.

המצוירות תשלח עותק מהכרעת הדין לצדים.

זכות ערעור כחוק

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ח, 14 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.